

Ο Μέγας Ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών (Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, θεολόγος)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, ο μέγας ιατρός των ψυχών και των σωμάτων ημών

Στη σημερινή ευαγγελική περικοπή ακούσαμε ένα ακόμη θαύμα, ανάμεσα στα τόσα πολλά που επιτέλεσε και επιτελεί ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, τη θεραπεία του παραλυτικού. Τονίζεται το θαύμα αυτό έλαβε χώρα σε ένα σπίτι στην Καπερναούμ [1] , όπου βρισκόταν ο Ιησούς και δίδασκε στο λαό. Έμαθε ο παραλυτικός για τον Ιησού ότι επιτελεί θαύματα και ιατρεύει κάθε ασθένεια, κι έτσι έχοντας πίστη, ελπίδα και αισιοδοξία ότι ο μόνος ιατρός που μπορούσε να τον θεραπεύσει ήταν ο Ιησούς, αποφάσισε να επισκεφθεί τον Ιησού.

Πλησιάζοντας, λοιπόν, οι τέσσερεις άνθρωποι υποβασταζόμενοι τον παραλυτικό, δεν μπορούσαν να πλησιάσουν τον Ιησού, λόγω του πλήθους των ανθρώπων. Έτσι, αποφασίζουν να χαλάσουν τη στέγη της οικίας και να κατεβάσουν με σχοινιά το

κρεβάτι με τον παραλυτικό. Ήθελαν να φέρουν με κάθε τρόπο τον παραλυτικό κοντά στο Χριστό για να θεραπευθεί. Η αποστέγαση του σπιτιού από τους τέσσερις ανθρώπους μας δείχνει κάτι το σημαντικό. Το σημαντικό είναι ότι η πνευματική προσπάθεια χρειάζεται επιμονή, εφευρετικότητα και υπομονή. Χρειάζεται όμως και πίστη στο σκοπό, που είναι η συνάντηση με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό.

Μόλις ο Κύριος αντίκρυσε την πίστη και αγάπη των τεσσάρων ανθρώπων που μετέφεραν το κρεβάτι, αλλά και του ιδίου του ασθενούς, τότε του είπε «τέκνον αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου» [2] . Θα λέγαμε ότι οι τέσσερις αυτοί άνθρωποι, οι οποίοι αποτελούν παράδειγμα προς μίμηση για εμάς, γίνονται σήμερα διδάσκαλοί μας. Μας διδάσκει η πράξη τους αυτή, που σκέφθηκαν τον πάσχοντα αδελφό τους, και τρέχουν να τον πάρουν στον ιατρό, τον Χριστό. Μας διδάσκουν ότι έτσι πρέπει να συμπεριφερόμαστε προς τον συνάνθρωπό μας, τον πάσχοντα αδελφό μας.

Οι γραμματείς [3] , όμως, που ήταν εκεί άρχισαν να διαλογίζονται πως μπορούσε αυτός ο άνθρωπος να συγχωρεί τις αμαρτίες των ανθρώπων, αφού μόνο ο Θεός μπορούσε να δίδει άφεση των αμαρτιών «Τί ούτος ούτω λαλεί βλασφημίας; Τίς δύναται αφιέναι αμαρτίας ει μη εις ο Θεός;» [4] . Αντί να οδηγηθούν στην πίστη ότι ο Ιησούς είναι ο Υιός και Λόγος του Θεού, σκέφτονταν ότι βλασφημεί. Ο Κύριος, όμως, ως Παντεπόπτης βλέπει και γνωρίζει όχι μόνο τα φανερά και κρυφά πράγματα, αλλά ακόμη και τους απόκρυφους διαλογισμούς των καρδιών,

αντιλήφθηκε τη σκέψη των Ιουδαίων και για να τους αποδείξει πείθοντάς τους την εξουσία που είχε να συγχωρεί στη γη τις αμαρτίες του λαού, αλλά και για να τους βοηθήσει να αναγνωρίσουν την θεϊκή του παγγνωσία, λέει στον παράλυτο να σηκωθεί και να πάει στο σπίτι του «σοι λέγω, έγειρε και άρον τον κράβαττόν σου και ύπαγε εις τον οίκον σου» [5] . Ο παράλυτος άνθρωπος σηκώθηκε αμέσως, έβαλε το κρεβάτι στον ώμο του και πέρασε μπροστά από το πλήθος των ανθρώπων. Όλοι πραγματικά θαύμασαν και δόξασαν το Θεό λέγοντας ότι τέτοια γεγονότα δεν έτυχε ποτέ να ζήσουν και να δουν.

Ο Κύριός μας διαβάζει τις καρδιές των ανθρώπων και διακρίνει αυτές που έχουν την πίστη και αυτές που έχουν τον δόλο. Συγχωρεί τις αμαρτίες στην ψυχή και την κάνει υγιή και αποκαθιστά την υγεία στο άρρωστο και παραλυτικό σώμα με τη δύναμη του λόγου Του, σύμφωνα με τον Άγιο Νικόλαο Βελιμίροβιτς [6] .

Μέσα από το θαύμα που επιτέλεσε ο Ιησούς, αποδεικνύεται άλλη μια φορά η θεϊκή του εξουσία στο ανθρώπινο γένος. Αποδεικνύεται η δύναμη που έχει ο Κύριος να βλέπει τις επιθυμίες και τους διαλογισμούς μας. Τονίζεται η σπουδαιότητα και η σημασία της αφέσεως των αμαρτιών μας από το Θεό μέσω του Μυστηρίου της Ιεράς Εξομολογήσεως. Οι αμαρτίες ταλαιπωρούν εκτός από το σώμα, και την ψυχή του ανθρώπου. Αυτό ψάλλει και η Εκκλησία μας «από των πολλών μου αμαρτιών ασθενεί το σώμα ασθενεί μου και η ψυχή» [7] .

Το παράδειγμα του παραλυτικού μας φανερώνει ότι ο Θεός επιθυμούσε πρώτον να πράξει ο παράλυτος ότι μπορούσε από μόνος του κι έπειτα να επιχορηγήσει σε αυτόν την άφεση των αμαρτιών και την υγείαν του σώματος, αναφέρει ο Νικηφόρος Θεοτόκης [8] .

Συμπεραίνοντας, το σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα είναι μια υπενθύμιση πως ο Χριστός, ο οποίος θεράπευσε τον παραλυτικό της Καπερναούμ, συνεχίζει μέχρι σήμερα και θα συνεχίζει πάντοτε να θεραπεύει την ψυχή και το σώμα του κάθε ανθρώπου με τα λυτρωτικά μέσα της Εκκλησίας, τα οποία είναι τα Άχραντα της Μυστήρια. Η στροφή προς την ψυχή μας αποδεικνύεται η μεγαλύτερη υποχρέωση του κάθε ανθρώπου [9] . Ο Κύριος θέλει να μας διδάξει την ανάγκη της αφέσεως των αμαρτιών μας. Ο σκοπός της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής είναι η προβολή της τραγικότητας της αμαρτίας που επιφέρει στον άνθρωπο αλλά και το μεγάλο μήνυμα της σωτηριολογικής παρουσίας του Χριστού στη γη.

Παραπομπές:

1. Η Καπερναούμ είναι μια από τις πιο γνωστές πόλεις της Καινής Διαθήκης και θεωρείται ως ένα από τα κύρια κέντρα της δράσεως του Ιησού Χριστού στην περιοχή της Γαλιλαίας. Βρίσκεται στη βορειοδυτική ακτή της θάλασσας της Γαλιλαίας, περίπου 210 μέτρα κάτω από την επιφάνεια της Μεσογείου θαλάσσης, 16 χιλιόμετρα από την Τιβεριάδα και στα όρια Ζαβουλών και Νεφθαλίμ.

2. Μάρκου 2,5.

3. Οι Γραμματείς μελετούσαν τον Μωσαϊκό νόμο και τις γραφές. Έδιναν τρομερή προσοχή στις λεπτομέρειες της θρησκείας και για χάρη των συμφερόντων τους μπορούσαν να φτάσουν στα άκρα. Ήταν προσκολλημένοι στο δόγμα και δεν δέχονταν καμία μεταρρύθμιση. Φυσικά, η ερμηνεία των νόμων ήταν αποκλειστικότητά τους.

4. Μάρκου 2, 8.

5. Μάρκου 2, 11.

6. «Καιρός Μετανοίας» Ομιλίες Β', Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Επιμέλεια - Μετάφραση - Κεντρική διάθεση: Πέτρος Μπότσης.

7. Μεγαλυνάριο από τον Παρακλητικό Κανόνα της Θεοτόκου «Από των πολλών μου αμαρτιών ασθενεί τό σώμα, ασθενεί μου και η ψυχή, πρός σέ καταφεύγω, την κεχαριτωμένην, ελπίς απηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον».

8. Νικηφόρου Θεοτόκη, Αρχιεπισκόπου Αστραχανίου και Σταυρουπόλεως, Κυριακοδρόμιο των τεσσάρων Ευαγγελιστών, τόμ. 2ος, σελ. 227 - Έκδοσις 1840/ Ερμηνεία εις το κατά Μάρκον Ευαγγέλιο και ομιλία περί του ότι ο Θεός μας βοηθά, όταν εμείς κάνουμε όσα μπορούμε.

9. Π. Γεωργίου Μεταλληνού, Φως εκ φωτός, Αθήνα 1978, σελ. 257.